31999D0177

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(1999. február 8.)

a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvben meghatározott nehézfém-koncentráció határértékétől a műanyag rekeszek és a műanyag rakodólapok esetében való eltérés feltételeinek meghatározásáról

(Az értesítés a C(1999) 246. számú dokumentummal történt.)

(EGT vonatkozású szöveg)

(1999/177/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 1994. december 20-i 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre [1] és különösen annak 11. cikke (3) bekezdésére,

mivel a műanyag rekeszek és műanyag raklapok egy fontos gyakorlati esetet képeznek, amelyben a megfelelő feltételeket érvényesíteni lehet;

mivel a csomagolás újrahasználata és a csomagolási hulladék újrafeldolgozása az irányelv alapvető céljait képezik;

mivel a feltételek, amelyek esetén új csomagolásra vonatkozó eltérés alkalmazható, általánosan azon csomagolási lánc egészére kell hogy vonatkozzanak, amelybe az új csomagolást bevezetik;

mivel az eltérés a hatálybalépéstől számított 10 év múlva hatályát veszti, hacsak nem születik határozat az eltérés meghosszabbítására a 94/62/EK irányelv 21. cikkében megállapított eljárás szerint;

mivel az ebben a határozatban foglalt rendelkezések megfelelnek a 94/62/EK irányelv 21. cikke szerint létrehozott bizottság véleményének,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Ez a határozat a 94/62/EK irányelv által érintett összes csomagolásra vonatkozik, és célja azoknak a feltételeknek a meghatározása, amely feltételek fennállása esetén a 94/62/EK irányelv 11. cikke szerinti határértékek nem alkalmazhatóak a zárt és ellenőrzött láncban foglalt termékkörökben mozgó műanyag rekeszekre és műanyag raklapokra a 94/62/EK irányelv 22. cikkében foglalt eltérések sérelme nélkül.

2. cikk

Ezen határozat alkalmazásában:

– a 94/62/EK irányelv 3. cikkében megállapított fogalommeghatározások alkalmazandók,

– a *„szándékos hozzáadás”* egy anyag szándékos felhasználása egy csomagolás vagy csomagolási összetevő kialakításában, ahol annak jelenléte kívánatos a végső csomagolásban vagy csomagolási összetevőben egy meghatározott jellemző, megjelenés vagy minőség biztosítására. Az újrafeldolgozott anyagok alkalmazása új csomagolóanyagok gyártásában, ahol az újrafeldolgozott anyagok bizonyos része tartalmazhat a határértéket meg nem haladó mértékű fémeket, nem számít szándékos hozzáadásnak,

– a *„véletlen jelenlét”* egy fém nem szándékolt jelenléte egy csomagolás vagy csomagolási összetevő alkotóelemeként,

[1] HL L 365., 1994.12.31., 10. o.

– a *„zárt és ellenőrzött láncban foglalt termékkörök”* azok a termékkörök, amelyekben a termékek ellenőrzött újrahasználati és elosztási rendszerben forognak, és amelyben az újrafeldolgozott anyag csak a láncban szereplő ilyen elemekből származik úgy, hogy körön kívüli anyag hozzáadására csak a technikailag lehetséges minimális mennyiség erejéig kerül sor, és amelyből ezeket az elemeket csak különlegesen engedélyezett eljárással lehet eltávolítani azért, hogy maximális legyen a visszavezetés aránya.

3. cikk

A műanyag rekeszek és műanyag raklapok esetében engedélyezett az ólom, a kadmium, a higany és a króm(VI) koncentrációszintjei összegének 600 tömeg-ppm, 250 tömeg-ppm, illetve 100 tömeg-ppm határértékeinek túllépése, amennyiben azok ezen határozat 4. és 5. cikkében megállapított összes feltételnek megfelelnek

4. cikk

Azokat a műanyag rekeszeket vagy műanyag raklapokat, amelyekre ez az eltérés vonatkozik, ellenőrzött újrafeldolgozási eljárás keretében kell gyártani, amelyben az újrafeldolgozott anyag kizárólag műanyag rekeszekből vagy műanyag raklapokból származik, és amelyben körön kívülről hozzáadott anyag mennyisége csak a technikailag szükséges minimális mértékű lehet, maximálisan 20 tömegszázalék. A további használatra már nem alkalmas visszaérkező elemeket ezen határozat 5. cikke szerint kezelik.

Gyártás vagy elosztás során szándékosan nem szabad elemként ólmot, kadmiumot, higanyt vagy króm(VI)-ot hozzáadni, ami különbözik ezen elemek bármelyikének véletlen jelenlététől.

Az a műanyag rekesz vagy műanyag raklap, amelyre ez az eltérés vonatkozik, a koncentráció határértékeit csak újrafeldolgozott anyagok hozzáadása következtében lépheti túl.

5. cikk

Ezen határozat hatálya alá azon műanyag rekeszek vagy műanyag raklapok tartoznak, amelyek az alábbi feltételeket teljesítő ellenőrzött elosztási és újrahasználati rendszerben mozognak.

A fémeket határérték alatti mennyiségben tartalmazó új műanyag rekeszeket vagy raklapokat állandó és látható módon jelölik.

Olyan leltározási és nyilvántartási rendszert alakítanak ki, amely a jogi és pénzügyi beszámolási kötelezettségről is tájékoztatást nyújt annak érdekében, hogy bizonyítható legyen ezen határozat rendelkezéseinek betartása, ideértve a visszagyűjtés százalékos arányát is, azaz a felhasználás után nem kidobott, hanem a gyártóhoz vagy csomagolóhoz/töltőhöz vagy meghatalmazott képviselőhöz visszajuttatott elemek százalékát, ami a lehető legmagasabb legyen, de semmi esetre sem lehet 90 %-nál kisebb a műanyag rekeszek vagy műanyag raklapok élettartama során. A rendszer nyilvántartja az összes forgalomba hozott és használatból kivont újrahasználható elemet.

Minden olyan visszajuttatott eszközt, amely tovább már nem újrahasználható, vagy egy, az illetékes hatóságok által konkrétan erre a célra engedélyezett eljárással kell ártalmatlanítani, vagy újrafeldolgozó eljárás keretében újrafeldolgozni, amelyben az újrafeldolgozott anyag a körben szereplő műanyag rekeszekből vagy műanyag raklapokból áll, és a külső anyag hozzáadása a technikailag lehetséges minimális mértékű, maximálisan 20 tömegszázalék lehet.

A gyártó vagy meghatalmazott képviselője évente írásos megfelelési nyilatkozatot tesz, amelyhez éves jelentést fűz annak bizonyítására, hogy ezen határozat előírásait miként teljesítették. A rendszeren végrehajtott, illetve a meghatalmazott képviselők személyében bekövetkezett esetleges változások ebben szerepelnek.

A gyártó vagy meghatalmazott képviselője ezt a dokumentumot az illetékes nemzeti hatóságok számára legalább négy éven keresztül megőrzi ellenőrzési célokból.

Amennyiben sem a gyártó, sem pedig meghatalmazott képviselője nem rendelkezik székhellyel a Közösségen belül, a műszaki dokumentáció rendelkezésre tartásának kötelezettsége azt a személyt terheli, aki a terméket a Közösség piacán forgalomba hozza.

6. cikk

A fent említett követelmények a 94/62/EK irányelv 11. cikke alóli felmentésekre vonatkoznak, és nem érintik az említett irányelv 9. cikkében megállapított megfelelőségértékelési eljárásokat.

7. cikk

Ez a határozat hatálybalépésétől számítva 10 év után hatályát veszti.

8. cikk

A tagállamok jelentést tesznek a végrehajtott gyakorlati intézkedésekről, ideértve az ellenőrzést, felügyeletet stb., a 94/62/EK irányelv 17. cikke szerint benyújtandó jelentés keretein belül.

9. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1999. február 8-án.

a Bizottság részéről

Ritt BJERREGAARD

a Bizottság tagja